

עולם חדש

השבת של רבי נחמן עברסלב

לכפרון נצח אופינו פי יפאל ברא ארסר בן י אייניק סלמה ב"ב

ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן וכו' לשני מחנות וכו'.

והיה המחנה הנשאר לפליטה ... (בראשית לב, ח-ט)

שכשרואין שקשה להשיג העצה השלמה, צריכין להתנהג לפי חלקת העצה על כל פנים, באפן שעל כל פנים יהיה נשאר לו מחנה הנשאר לפליטה ולא יהיה נאבד לגמרי חס ושלום. שלא יאמר שילך ויתנהג וכו' רחמנא לצלן, רק ישתדל שעל כל פנים ישאר מה שישאר וכו'. היינו כשרואה אדם שהיצר הרע מתגבר עליו כמו שמתגבר, ונדמה לו שאין בכחו לעמד כנגדו כראוי, וכל מה שחושב עצות ותחבולות אינו עולה בידו כראוי, ומחמת זה עצתו חלוקה תמיד, אזי כל עצתו העקריית שיסמך על כח הצדיק האמת, שבאיזה דרך שילך ימצא בו ה' יתברך. ולעת עתה יתנהג כפי חלקת העצה, שזה בחינת 'ויחץ את העם וכו' והיה המחנה הנשאר לפליטה', היינו שיקבע בלבו שאין שיהיה אף על פי כן אני חזק שלא אהיה נסוג אחר לגמרי מה' יתברך, ולא אייאש את עצמי לעולם, ולא אהיה חס ושלום מהחסידיים הנפולים שהם גרועים וכו' רחמנא לצלן, כמו ששמענו מצדיקים, רק אני על משמתי אעמד לחטף מה שאוכל, למען יהיה המחנה הנשאר לפליטה. למשל, שהאדם חפץ שילמד הרבה ויתפלל וירבה בהתבודדות, ויהיה נקי מעתה מכל חטא והרהור וכו', ורואה שקשה עליו וכו', יהיה חזק בדעתו שעל כל פנים מה שאוכל לחטף בחיי, אתייגע בכל כחי לחטף איזה טוב כל יום מימי חיי, ואם חס ושלום לא אוכל להתפלל ככל,

אראה לדבר אחר כך איזה דבור של תנחנח ובקשה וכו'. ואם ימנעני חס ושלום גם מזה מה לעשות (כמו ששמעתי מפיו ז"ל), אף על פי כן אלמד מעט או הרבה, ועל כל פנים אתגבר ברצונות חזקים לה' יתברך, ואצעק על כל פנים רבונו של עולם הושיעה, וכיוצא בזה. ואם עצתי חלוקה אם לסע או לישב בבית, ואיני יכול לתת עצה לנפשי, על כל פנים אני חזק בדעתי, שבין בביתי בין בדרך אחטף טוב מה שאוכל. וכן בשאר דברים שאי אפשר לפרטם, וכל זה בחינת 'והיה המחנה הנשאר לפליטה'. וזה שפירש רש"י: בעל כרחו, כי אלחם עמו. כי בזה אני חזק שבעל כרחו יהיה מִכְרַח להנחני שיהיה נשאר לי על כל פנים

מחנה הנשאר לפליטה, כי אלחם עמו על זה בכחו של הצדיק וכו', וכמו שפירש רש"י שם: התקין עצמו לשלשה דברים: לדורון, ולתפלה ולמלחמה. 'לדורון' - זה בחינת המנחה ששלח אליו, ובעניין מלחמת היצר הרע הוא בחינת סוד שעיר המשתלח וסוד מים האחרונים שהוא בחינת סוד המנחה ששלח יעקב לעשו (כמובא בספרים), שזהו בחינת דברה תורה כנגד יצר הרע וכו' (פרשת כי תצא). 'לתפלה' - פירש רש"י אלקי אדוני אברהם וכו', זה בחינת שיחה וצעקה לה' יתברך, שאני אצעק תמיד שיצילני בזכות אבותינו שהם הצדיקים האמתיים וכו'. 'למלחמה' - והיה המחנה הנשאר לפליטה וכנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות ראש חודש ז' - ג"ב).

ורוח תשימו ... (בראשית לב, יז)

לפעמים נתבלבל דעת האדם בשעת יסורין וצער, רחמנא לצלן, ונדמה לו כאילו כל העולם נפל עליו, וכאילו חס ושלום כל הצרות נתקבצו ובאו עליו יחד, חס ושלום, בלי הרחבה כלל, ועל ידי זה נתעקם לבו מהשם יתברך ואינו יכול לצעק אליו יתברך באמת, ואזי על ידי זה נתרבין עליו הצרות באמת, רחמנא לצלן, כי כל הנמשך אחר צערו, הצער נמשך אחריו, על כן צריכין לזהר מאד לתן רווח בדעתו, למצא הרחבות גם בתוך הצרות בעצמן, ולהביא תודה והודאה על זה בכל עת. כי באמת בכל צרה שבעולם יש בתוכה הרחבה, בחינת "בצר הרחבת ליי" כנ"ל, שזה בחינת 'ורוח תשימו בין עדר ובין עדר', הנאמר ביעקב אבינו, שדרשו רבותינו ז"ל על הצרות והגליות, שכוון יעקב לתן רווח בין הצרות והגליות. ועל ידי זה מכניעין קליפת שור וחמור, שהם בחינת קליפת עשו וישמעאל, שהם כלל כל הצרות והגליות, והם רוצים לעקם את הלב בעת צרה כאילו אפס תקוה, חס ושלום, שזה עיקר הצרה הגדולה

ביותר מכל הצרות עצמן, שזה בחינת "ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלקיך", וכתוב: "כל היום כלמתי נגדי וכו'". אבל יעקב אבינו המשיך תיקון זה, לתן רווח בין עדר לעדר, שאפילו בעת צרה, חס ושלום, יסתכלו על הרווח ועל ההרחבה שהרחיב השם יתברך עמו עד הנה, וגם בהצרה בעצמה מרחיב לו כנ"ל, ועל ידי זה יוכל לצעק להשם יתברך, ויהיה נצול לגמרי מכל הצרות בחסדו ונפלאותיו יתברך (מתוך לקוטי הלכות - הלכות כלאי בהמה ד' - אות ח').

ויעבר את אשר לו ... ופירש רש"י עשה עצמו כגשר ...

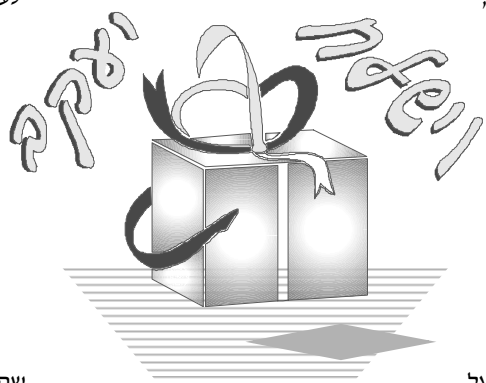
(בראשית לב, כג-כד)

כי עיקר הגשר לעבר עליו בזה העולם הוא אמת, כי איתא בדברי רבנו ז"ל (בסימן מ"ח בלקוטי תנינא) שהאדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר, והעיקר שלא יתפחד כלל. ולזכות לזה לעבר על הגשר הצר של זה העולם, הוא על ידי ... אמת, כמו שאומרים העולם שעם אמת יכולין לעבר כל העולם, כי עיקר הוא האמת, כי חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת ובו נחתמו שמים וארץ, כמו שכתוב: בראשית בריא אלקים סופי תבות 'אמת', שעל זה עומד כל העולם ומלואו. וכל הבלבולים והמניעות שיש להאדם מעבודת ה', שהעיקר הוא מניעות המוח, העיקר העצה לעבר עליהם הוא אמת, שהוא מורה דרך להאדם לעבר על הכל בבחינת (תהלים מג) שלח אורך ואמתך המה ינחוני וכו'. וכמו שכתוב (תהלים פו): "אהלך באמתך וכו'". כי האמת הוא הגשר דקדשה. בבחינת מה שנאמר ביעקב, שהוא בחינת אמת שעשה עצמו כגשר, זה רמז שהאמת הוא הגשר כנ"ל.

כי יעקב עשה עצמו כגשר להציל את כל אשר לו מפחד הלילה ומפחדו של עשו שהלך לקראתו, שכל זה הוא בחינת כלליות הפחדים והיסורים והמניעות וכו' שיש לאדם מכל השונאים והמעכבים שמתלבש בהם היצר הרע, שהוא בבחינת עשו כידוע. ועל כן יעקב סמן לבניו שאי אפשר לעבר על כל הפחדים האלה כי אם על ידי אמת, שהוא בחינת יעקב שעשה עצמו כגשר ... שבכח הזה יכולין לעבר בזה העולם כל ימי חייו על הגשר הצר שצריכין לעבר עליו בלי פחד כנ"ל (לקוטי הלכות - הלכות תפילין ה' - מ"א).

ויאבק איש עמו ... (בראשית לב, כה)

ואמרו רבותינו ז"ל שהוא שור של עשו, כי זה ידוע שכל מלחמתם היה בעניין הגליות שהאיש הנ"ל רצה להתגבר להאריך הגליות ורצונו היה להגביר כל כך עד שחס ושלום לא יוכלו לצאת משם, כי מחמת שרואין שקץ הגאולה סתום ועלם מאד מאד על כן הם אומרים שיתגברו חס ושלום עד שחס ושלום אפס תקוה, ועיקר התגברותם הוא גלות הנפש מה שמתגברים בכל פעם על כל נפש ונפש של ישראל כמו שמתגברים, שמה עיקר אריכות הגלות הכללי כידוע. וכבר מבאר שיעקר התגברות הקליפות הוא על ידי העצבות, ולא היה אפשר להתגבר עליהם מחמת העניין שכתבנו לעיל שהא בהא תליא כל מה שמתגברין בעצבות מתגברין התאוות משגל וממון וכעס וכו', וכן להפך כל מה שהתאוות מתגברין העצבות מתגבר. וכפי התגברותם אי אפשר לעלות ולעסוק בתפלה ותקוניה כראוי לעלות למקום שצריכין לעלות ששם מקור השמחה וכו'. על כן כמעט אבדנו בעניינו לולי ה' עזרתה לנו ששלח לנו בכל דור צדיקי אמת שהם עוסקים בתקונו ולוחמים עבורנו. וזה בחינת מלחמת יעקב, שממנו עיקר התחלת קדשת ישראל (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - כ"ה).

216 אבאז אלפי
נ נח נחמן נחמן מאומן
לכפרון אלפי אלפי

8 משלים מרבי אברהם ז"ל לעניין שטות הבלי עולם הזה והתכלית איש אחד שנחרץ משפטו, וכבר נמסר להוציא לפעל, והאדם נמסר להמוציאים לפעל, וישבו אותו בעגלה עם סוסים עם התליין המוציא לפעל את המשפט. והאדם הנחרץ למשפט יודע כי אין כבר שום מנוס ומפלט להנצל מהמשפט, ורואה איך העגלה עם הסוסים הולכים הלוך וקרוב למקום התליה ואינם עומדים כהרף עין ואפילו רגע אחד אינם עומדים, וכל פגיעה הוא מתקרב למקום ההריגה. ורק שאינו יודע כמה זמן ישהה הנסיעה למקום ההריגה אם שנה או יום או שעה וכי' ורק רואה שהולך ומתקרב בוודאי אם היה רואה איזה קאמעדיא [משחק של צחוק] בוודאי לא היה משים לבו לזה. כן הוא אצל כל אדם שכל אדם יודע שסוף כל סוף מִכְרַח למות, והשני סוסים הם היום והלילה הרצים ושטים ופורחים ואינם עומדים כהרף עין, ורק הנחמה שלו שאינו יודע אם קרוב יומו, או עוד יש לו יותר לחיות. ועל כל פנים הולך וקרוב, על כן בוודאי צריך להיות לו במחו להכין צדה לדרך ולא יבלבלו בקאמדיעס והשטותים של התאוה מלשכח מלהכין את עצמו צדה לדרך.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... אוי אוי, כל השונאים, כל כך שונאים מכל העולם רוצים לזרק אותנו לים, שלא ישאר מאתנו אחד. הם רוצים להרג ולאבד את היהודים עם התורה, והם לא יכולים. אנחנו לומדים התורה, אנחנו מספרים בכל יום הנסים והנפלאות שעשה השם יתברך במצרים עם הגויים, שהוציאנו ממצרים ונתן לנו את ארץ ישראל ונתן לנו את התורה. מצרים היה הממשלה הכי חזקה בעולם ואנחנו היינו עבדים במצרים. נו, איך אפשר להוציא את ישראל מארץ מצרים? מי יכל ללחם כנגד מצרים? אבל השם יתברך נתן להם מכות גדולות והוציאנו ממצרים. "לא על-ידי מלאך ולא על-ידי שרף ולא על-ידי שליח", אלא השם יתברך בכבודו ובעצמו.

עכשיו הגיע זמן הגאָלה השלמה שתהיה בנסים ונפלאות גדולות לעיני כל הגויים, לעיני כל העולם. תפל על כל הגויים אימה ופחד מישראל ויהיה חדשות, נפלאות חדשות. אנחנו נזכה להרבה חסדים, הרבה נסים יעשו עמנו. אני ראיית, הזהר הקדוש אמר: "נסים ונפלאות שיתגלו עת ביאת המשיח בזה הגאָלה, לא היה אפילו במצרים נסים כאלה, יהיה נסים יותר גדולים מהנסים של יציאת מצרים". זה יעלה על כל הנסים, אפילו על יציאת מצרים! הו, איזה נסים ונפלאות שהיה במצרים, ועכשיו... יהיה נסים ונפלאות יותר ממצרים!

המופתים שהיה זה רק זמני, יציאת מצרים - טוב, היה לפני ארבעת אלפים שנה, היה נס, נגמר. אבל הנביעות של רבנו... יהיה נסים כאלה שעדיין העולם לא יודעים איזה כח, איזה נסים יש בעולם. זה הנס הכי גדול - שרבנו הקדוש נמצא בעולם כזה, הוא בא לעולם לקרב העולם להשם יתברך, לתורה, לאמת. עד עכשיו לא היה אפשרות לדבר מזה, כי העולם לא רצו להתקרב, אבל אפילו עכשיו - איך שאנחנו, אם אנחנו נתקרב לרבנו רבי נחמן, אז יבוא משיח ויהיה הגאָלה, יהיה נסים ונפלאות כאלו שלא היה מעולם, יהיה יותר נפלאות מיציאת מצרים ומכל הנסים שיש בתורה. ככה אומר רבנו, אנחנו לא יודעים כלום, רבנו הקדוש הודיע טיפה מן הים מזה... אוי, הנסים שהיה במצרים וכן כל הנסים, השם יתברך הראה לנו שאנחנו היינו במדבר, לא היה לנו לא לחם ולא נשק ולא חיילים, והשם יתברך הציל אותנו מידם, אנחנו חיים וקיימים והם נאבדו. "הושיעני אלקי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגויים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך...". וכן בכל דור ודור, הם עושים מה שהם עושים, אבל זה לא דרכנו, דרכנו הוא לסבל ולסבל ולסבל! אבל אחר-כך נעשה מה שנעשה, זה לא הפקר! השם יתברך עושה את שלו. רואים שאנחנו מתקיימים והם נופלים. הם יפלו, יפלו, יפלו, לא ברגע, אבל יש חשבון, זה לא הפקר. הגויים יפלו ולא יקומו, יפלו לנצח נצחים.

הם יעשו מה שהם יעשו אבל יבוא הזמן של הנסים. אנחנו גרמנו לכל זה, אבל השם יתברך מרחם עלינו ומושיע אותנו מהים וממצרים ומכל הצרות. אנחנו נשוב להשם יתברך ויעשה נסים ונפלאות יותר מיציאת מצרים. עכשיו הזמן של הגאָלה, צריך להתגלות אורות גדולות. הגאָלה השלמה שתהיה בנסים ונפלאות גדולות לעיני כל הגויים, לעיני כל העולם, תפל על כל הגויים אימה ופחד מישראל ויהיה חדשות נפלאות, הרבה חסדים, הרבה נסים. בפרט שיבוא משיח וְכֵלֶם יראו נפלאות גדולות, הם כֵּלֶם יפלו, יתביישו, עם כל החכמים שלהם, עם כל החכמות שלהם. הם יפלו ויפלו ויפלו למטה עד הסוף, והתורה והאמת יעלה ויאיר בכל העולם. גם היהודים החילוניים רואים את זה, אי אפשר להכחיש, אז הם יחזרו לישראל: "אני יהודי!!!... (ההמשך יבוא)

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב פז)
ידיד לבי הנעים, הגדל והצומח מבררות מים חיים ממעיני הישועה הנובעים מהצדיק האמת שממרק ומצחצח העיניים של ישראל לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות השקר והטמאה של המינות ואמונות כזביות, ולכנוס בהיכל הקדש של החכמה והשכל האמת, להכיר גִּזְלַת הבורא ולהתקרב אליו באמת.
אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול להזיז אהבתי ותשוקתי וגעגועי מאתך אפילו שעה אחת כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד שהם ישועת ישראל.
גדל ובהירות אור נשמתך הגבוהה והעליונה נמשכה ממקור עליון לפדות ולגאל את ישראל.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - דעת, טז-יז)
צריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדמה ולעלות אל השכל, שלא ילך אחר תאוות המדמיות, תאוות הבהמיות, רק שילך אחר השכל, כי השכל מרחק כל התאוות לגמרי וכל התאוות הם הפך השכל, והם רק בכח המדמה שהוא כח הבהמיות, כי גם בהמה יש לה זה הכח והיא מתאוית גם-כן לתאוות אלו. וכשנמשך אחר המדמה שבלב, זהו בחינת שרירות הלב, שהוא הולך אחר המדמה שבלב ועושה מעשה בהמה ממש. וצריך לצאת משרירות הלב ולשבר לבו האבן ולילך אחר השכל.

ואפילו אם כבר שבר המדמה ובוזה הקים את תכונות שכלו, עם כל זה השכל עדיין בכח. וצריך להשתמש בשכלו, היינו לחקר ולחשב בו בעבודת-השם, ואז כשחוקר בשכלו ומשתמש בו, אזי הוא מוציא השכל מן הכח אל הפעל. ואחר-כך כשמשגיג בשכלו כל מה שיש ביד אנושי להשיג, זהו השארותיו לאחר מיתתו. ועיקר קיומו של אדם לאחר מיתתו אינו אלא זה השכל דקדשה שקנה והשיג בתורה ועבודה.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני שאזכה לשבר ולבטל את הכח המדמה שבלב, ולא אלך עוד אחר שרירות לבי הרע, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכחך הגדול, לשבר ולהכניע ולבטל כל התאוות המדמיות וכל הבלבולים וכל המניעות הבאים מכח המדמה שהוא כח הבהמיות, ולא אעשה עוד מעשה בהמה ויתבטלו ממני כל תאוות הבהמיות, ולא אהיה עוד "כסוס כפרד אין הבין, ועיר פרא אדם יולד". ואזכה לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדשה, ותעלני מהרה מן המדמה אל השכל דקדשה:

חוס וחנני ורחם עלי, שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדשה, ויקום ויתרומם ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה, ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדשה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל, ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת אלהותך, עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנינים שלמים בתורה הקדושה ובעבודת ה' ובהשגות אלהות. ותזכני מהרה לכל השלשה בחינות של השכל דקדשה, שהם, שכל בכח, ושכל הפעל, ושכל הנקנה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני שיהיה נשאר ממני שארית בארץ לאחר הסתלקותי מן העולם, שישאר ויתקים שכלי הנקנה דקדשה בעולם, ויתקים השארותי לאחר מיתתי, על-ידי שכל הנקנה דקדשה שתזכני ברחמיך הרבים:

כי אתה ידעת רבונו דעלמא כלא, שאין קיומו של אדם לאחר מיתתו, אלא על-ידי שכל הנקנה שזוכה להשיג ולקנות בדעתו, כפי מה שזוכה לשבר ולבטל תאוות עולם הזה והבליו שנמשכין מכח המדמה. ובעונותי הרבים, כבר כליתי ימים ושנים ברדיפת התאוות ובשרירות לבי, וחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, על-ידי לב האבן שהוא הכח המדמה שבלב (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה כט).

אחינו בית ישראל
תרמו נא בעין יפה למען העלון...

שבת שלום
מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
ת.ד. 27100 ירושלים / 91270 / שידוכי מצוה 02-5824048 (רק 16:00-13)
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7
בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com